
VIERING / DIENST op 12 april 2026, 10 uur

Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer

Orgel/Piano: Valeriya Zakopay

Lector: Mieke Maarse

Kerkenraadslid: Annigje Leighton

Voorganger: Franka Riesmeijer

Thema: Met je eigen ogen zien

Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer

Welkom kerkenraad

Zingen: 216 Dit is een morgen 1,2

Votum

Hier en nu mogen wij ons in Gods scheppende aanwezigheid weten.

Hij kijkt naar ons met liefde en schenkt ons leven,

Ogenblik na ogenblik.

Hier en nu.

Zo mag het zijn. Amen.

Zingen: 216 Dit is een morgen, 3,1

Mededelingen en kaarsen uit gemeente

Inleiding

Goedemorgen, zusters en broeders, daar ben ik weer eens. Vandaag staat op het leesrooster de tekst van Thomas, de ongelovige Thomas. Maar belangrijker, het gesprek van de groep eromheen. De leerlingen reizen met Jezus, ze voeren onderweg gesprekken, en wat doe je dan als je leraar wegvalt? Ga je terug naar huis? Naar je vissersboot? Of blijf je samenkomen, praten, bidden, werken aan een betere wereld? Blijf je leerling, ook zonder je leraar? Thomas is maar één van de velen, van de leerlingen die samen komen. Overigens, Thomas heeft ook maar een keer gemist he? U mist ook vast wel eens een kerkdienst, maar u kunt dan de youtube terugkijken als iemand iets ongelofelijks beweert. Als uw buurvrouw beweert dat Annigje bij de opening van de dienst de cancan danste, dan kunt u kijken of dat wel of niet waar is. Thomas kon dat niet, maar hij kwam toch de week later terug.

Wij komen hier samen, met al ons geloof, onze twijfel, onze vragen, en deze leggen we allemaal bij God. Laat ons daarom ook bidden.

Gebed

Goede God, wij roepen Uw naam, wij zoeken Uw woorden,

Wij komen samen deze zondagochtend in Uw kerk, waar Uw licht schijnt,

Onze levens lijken zo vaak een doolhof.

Wij zoeken de juiste weg, maar kiezen te vaak de verkeerde paden
en lijken zo weer terug bij af te zijn.

We willen wel geloven, maar het is zo moeilijk. Waar bent U, God?

We kunnen U niet altijd vinden, niet in onze harten en niet in onze levens,
maar ook niet in de krant die we lezen of het Journaal dat we zien.

Vol hartstocht bidden wij het Onze Vader:

‘Laat komen, Heer, Uw rijk, Uw koninklijke dag...’

Maar hoe lang bidden mensen dit al?

Dan is er twijfel, heeft het wel zin om dit te blijven bidden?

Gloort Uw toekomst wel of is morgen niet anders dan vandaag?

Vanuit onze twijfel roepen wij tot U:

laat Uw woord een lamp voor onze voeten en licht op ons pad zijn
zodat Uw weg zichtbaar blijft

Ook of juist als wij de verkeerde paden kiezen,

Ook of juist als wij weer terug bij af lijken te zijn.

Houd ons gaande,

ga ons voor, Uw toekomst tegemoet.

Amen.

Zingen: 603 De vloed van vóór de tijd 1,2,4

Bijbellezing: Genesis 8,6-16

Zingen: 644 Terwijl wij Hem bewenen 1,3,4

Bijbellezing: Johannes 20,19-31

Zingen: 559 Gij die ver voor ons uit 1,2,4

Overdenking

Een van de dingen waar ik van geniet als ik de bijbelverhalen lees, is de reacties van de leerlingen. Stel je voor, je reist rond met een man die water in wijn kan veranderen, die de doden tot leven brengt, die over water loopt, die een grote roep mensen kan voeden met vijf broden en twee vissen. Allemaal onmogelijke dingen. Wonder na wonder. En elke

keer reageren ze vol ongeloof. Het went niet, dit wonder van een mens, wiens handelen recht tegenover de wetten van de natuurlijk lijken te staan. De leerlingen geloofden al niet, en zij hebben gezien, en wij, die niks hebben gezien, worden verwacht te geloven in al deze wonderen?

De week na Pasen wordt ook vaak de tekst gelezen van de Emmaüsgangers. Zij vertrokken Jeruzalem voor Jezus was opgestaan, zij wisten het niet. Ze kwamen onderweg een vreemdeling tegen, met wie zij spraken over hun leraar, die gestorven was en wie zij misten. Pas toen deze vreemdeling het brood brak, herkenden zij Jezus.

“Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.” Geloof is heel persoonlijk. Soms zijn er geen woorden voor. Zelden kan je iemand echt overtuigen van iets als God of wonderen, als diegene er niet al voor open staat. Toch zijn de gesprekken zo mooi. Thomas spreekt heel duidelijk over zijn geloof, de behoefte tot bewijs. Dit bewijs krijgt hij, maar zo makkelijk kunnen wij het zelden aanleveren. Het gesprek van de Emmaüsgangers is niet een gesprek van bewijs, maar een gesprek van betekenis. Wat betekenen de lessen van Jezus, nu na zijn dood, en wat gaan wij nu doen met onze levens?

Dit soort gesprekken, gesprekken over wat je gelooft, wat je leven zin geeft, wat jou beweegt, zijn zo belangrijk. Veel van mijn tijd ben ik bezig met praktische dingen. Gesprekken gaan ook over dagelijkse dingen. Hoe vaak per week kan je het gesprek hebben “wat eten we vanavond?”, “moet het vuilnis vanavond aan de weg?” en “wie haalt Max op van de opvang?”. Enerverende gesprekken, zoals u kunt voorstellen... Of met Max, ja, je moet een broek aan als je naar buiten gaat, nee, je kan geen twee linkerschoenen aan, lieverd, eet alsjeblieft een doperwtje en niet alleen aardappel.

In ieder geval, dit is waarom ik zondags naar de kerk ga. Even een moment van niet bezig zijn met boodschappenlijstjes en takenlijstjes. Even bezig zijn met grote vragen. Vragen van en over betekenis. En niet in m'n eentje, maar met mensen. Mensen die ook nieuwsgierig zijn, mensen die open staan voor dat er meer tussen hemel en aarde is, mensen die zin zoeken, mensen die troost nodig hebben, mensen die zich mee laten slepen door wonderen. U bent hier, omdat u iets zoekt. Misschien bent u als Thomas, iemand die graag écht wil weten wat alles betekent. Misschien bent u als de Emmaüsgangers, zoekt u gezelschap in een zware tijd. Misschien bent u een gewoontedier en komt u gewoon elke zondag, maar toch heeft dit moment iets te bieden.

Momenteel ben ik druk aan het toeleven naar de CMERK, de Europese Doopsgezinde Conferentie, dit jaar in Amersfoort tijdens het Hemelvaartsweekend. Fijn, om de hoek, de volgende conferentie is in Tanzania. Ik kijk er naar uit om meerdere redenen, maar eentje is om de gesprekken te voeren. Om mensen te spreken die zoeken. Of die willen weten. Of misschien zitten er wel mensen tussen die zijn als de andere leerlingen in het verhaal van Thomas. Mensen die weten, die hebben gezien en zekerheid hebben. Dat soort mensen ontmoet ik altijd graag, ik snap ze niet, maar de gesprekken zijn zo mooi.

Van dit soort conferenties wordt vaak gezegd dat het fijn is om gelijkgestemden te spreken. Onzin! Complete onzin! Het fijnste is mensen te spreken die anders denken, die het gesprek willen aangaan en die je uit je comfortzone halen. Of je leert wat nieuws, of je kan beter je eigen geloof omschrijven. En ja, ik kijk er ook enorm naar uit om met honderden mensen te zingen. Dan valt het ook gelijk minder op als een iemand een mindere zangstem heeft, want samen klinken we per definitie prachtig mooi. De weters, de zoekers, de twijfelaars, de zingeveren en de troostzoekers, allemaal in één groot koor.

Ik weet dat ik het niet weet. Ik weet dat ik zoek. Ik weet dat het onwaarschijnlijk is dat ik ooit het antwoord zal vinden. Maar ik ben wel blij dat ik samen mag komen met u deze zondag, en met Mennonieten uit heel Europa bij de CMERK, zoals de leerlingen deden na de dood van hun leraar, om samen te zijn, te praten. Ik ben blij dat ik mijn pad mag delen met een vreemdeling, bij wie ik troost kan vinden, die ik troost kan bieden. Ik ben blij even terug te zijn in Aalsmeer, dit gesprek te voeren met mijn medeleerlingen, over wat geloof voor ons betekent, hoe wij kunnen geloven zonder te zien, en wat wij met ons geloof gaan doen.

Muziek

Open Ruimte

Gebed

Laat ons bidden.

Goede God, wij bidden voor de weters, de zoekers, de twijfelaars, de zingeveren en de troostzoekers.

Wij bidden dat de weters willen delen wat zij weten, de zekerheid en het geloof, en dat zij open harten kunnen houden, voor de wijsheid en de waarheid van de ander, dat zij mogen weten dat de wereld zo ontzettend veelkleurig is.

Wij bidden voor de zoekers, dat zij plezier houden in het blijven vragen, in het blijven rondkijken, dat zij hun ontdekkingen mogen blijven delen vol verwondering en dat zij niet ontmoedigd worden.

Wij bidden voor de twijfelaars, elke dag geconfronteerd met zoveel keuzes, die moeilijke vragen stellen, dat zij weten dat hun twijfel een kracht is, voor henzelf en hun omgeving. Dat zij niet twijfelen over hun plek in ons midden.

Wij bidden voor de zingeveren, de verhalenvertellers, de doeners, de regelaars, die de ander helpen met zin vinden. Dat zij volgende week een prachtig afscheid hebben van het werk in deze gemeente, dat er anderen opstaan om zin te blijven en dat zij zin ook mogen ontvangen van anderen.

Wij bidden voor de troostzoekers, dat zij troost mogen vinden, in woorden, in stilte, in momenten samen en momenten met zichzelf, in alle rust.

Goede God, wij bidden voor al uw kinderen.

In stilte bidden wij de woorden, die niemand anders voor ons kan uitspreken.

Bidden wij samen het Onze Vader, maar in andere woorden. Het leek mij mooi om op deze manier de woorden van het gebed weer even opnieuw te spreken, te horen en te begrijpen.

Onze Vader in de woorden van Iep van den Berg

Bron van zijn, die stroomt in mij, bij wat mij ontroert
Ik geef U een naam, zodat ik U steeds weer op kan delven
Maak mij licht van binnen, zodat ik mijzelf helder zie en helder naar buiten kan kijken.
Laat mij verlangen één worden met deze stroom van licht en levend water.
Leer mij mijn fouten inzien en ze los te laten, zodat ik bevrijd kan leven.
Leer mij me niet af te laten leiden door oppervlakkige dingen.
Want uit U wordt mijn kracht, mijn plezier, mijn creativiteit, mijn handelen geboren, dat zich van moment tot moment vernieuwt.
Amen.

Lied 1014 Geef vrede door

Zegen

Mag ik hier een zegen uitspreken, als herinnering dat wij gezegende mensen zijn, van ons eerste moment tot ons laatste moment, als kostbare en kwetsbare kinderen van God.

Zegen ons, o God,
de aarde onder onze voeten.
Zegen ons, o God,
de weg waarop wij gaan,
Zegen ons, o God,
de mensen op ons pad.

Amen.

Lied: Ik voel de winden Gods vandaag

Doven van de kaarsen